

Delta

Sant Jaume d'Enveja vol obrir l'illa de Buda a la ciutadania

És un espai d'un valor mediambiental altíssim, però només es pot visitar dos cops a l'any

MARINA PALLÀS CATURLA
ILLA DE BUDA

L'illa de Buda és, per a molts ebrencs, la gran desconeguda. I, per als propietaris de la meitat de l'illa, la gran oblidada. Es tracta d'un espai d'un altíssim valor mediambiental al terme de Sant Jaume d'Enveja que només es pot visitar dos cops a l'any: un cap de setmana a l'estiu amb excursions amb bicicleta (la Buda Bike) i l'entrada en romeria, amb cavalls i caruatges, per Sant Pere. Ara, l'Ajuntament de Sant Jaume d'Enveja i el parc Natural del Delta de l'Ebre estan estudiant la possibilitat d'ampliar el nombre de visites a la ciutadania.

«Estem parlant per fer una promoció més important de l'illa de Buda i del poble de Sant Jaume d'Enveja, i hem pensat de cara a l'any vinent en augmentar el nombre d'entrades. L'accés està protegit i s'han de continuar respectant les èpoques de nidificació de les espècies. En lloc de fer sols un cap de setmana, fer cinc o sis per donar a conèixer més l'illa de Buda entre els ciutadans», explica l'alcalde de Sant Jaume d'Enveja, Joan Castor Gonell.

L'alcalde explica que també es podrien ampliar les activitats al voltant de la romeria de Sant Pere, per commemorar les antigues festes majors que se celebraven a la mateixa illa.

L'Ajuntament ha establert converses amb el Parc Natural, però cal recordar que una part de l'illa és de propietat privada. Des de la dècada dels 80 la propietat de l'illa recau per meitats iguals al Departament de Medi Ambient i a la societat mercantil Arrossars i Ganaderia del Delta SA (ARGA-DEL SA), participada al 100% per

L'illa és un dels aiguamolls més importants d'Espanya, on destaquen les espècies d'aus. FOTO: JOAN REVILLAS

Les frases

«L'illa és la joia de la corona del municipi i cal promocionar-la més»

«L'accés està protegit i s'han de continuar respectant les èpoques de nidificació»

Joan Castor Gonell
Alcalde de Sant Jaume d'Enveja

la tercera generació de la família Borés. Així, el propietari de l'altra meitat de l'illa, Guillermo Borés, veu amb bons ulls que hi hagi més promoció d'aquest espai però amb un objectiu clar: evitar que desaparegui.

«És important donar a conèixer l'illa a la ciutadania per tal de pressionar a les administracions que ja han decidit no fer res per salvar Buda d'una ràpida desaparició. Aquest afer està sent silenci per les administracions, Parc Natural i fins i tot per les ONG's conservacionistes, encara que costi de creure», declara al Diari.

«El valor mediambiental de l'illa de Buda és indiscutible. Es tracta de l'aiguamoll millor conservat de Catalunya i un dels més importants d'Espanya, on destaca la fauna ornítica que alberga», explica.

Segons detalla Borés, a l'illa es troben representats ecosistemes com llacunes, canyissars, salobrars, bosc de ribera, marges fluvials, arrossars i extenses platges amb dunes. Hi destaquen, com les més importants del delta, les llacunes del seu interior, comunicades amb el riu i anomenades «els Calaixos», que alberguen una gran quantitat d'ocells aquàtics que utilitzen aquesta zona humida com a lloc de nidificació, hivernada, migració i per les concentracions prenupcials i postnupcials.

També hi destaquen la presència de comunitats vegetals i piscícoles d'importància excepcional. «Qualsevol podria esperar que aquest extraordinari espai natural és motiu d'orgull per als seus habitants i per tot el país», valora Borés.

LA GRAN OBLIDADA

Opinió

L'illa de Buda està desapareixent i això no preocupa les administracions

GUILLERMO BORÉS
Propietari de part de l'illa de Buda

Al cultiu de l'arròs, a l'illa de Buda es podria incorporar, com una font d'ingressos complementària, el turisme rural, amb gran demanda al delta de l'Ebre, així com totes les activitats lúdiques que permeten el contacte directe i harmoniós amb la natura. El turisme rural pretén obrir les portes a ornitòlegs i amants de la natura perquè puguin conèixer Buda, així com generar una consciència social que doni suport a la idea que Buda s'ha de protegir. I és que l'illa de Buda està patint les conseqüències d'una emergència mediambiental per la manca de sediments i la força erosiva del mar, amb una forta regressió de les platges i la intrusió d'aigua salada a les llacunes que fa que perilli la seva biodiversitat. Aquest aspecte és desconegut per la majoria de la ciutadania i necessitem el seu suport per exercir pressió perquè les administracions competents s'impliquin en l'execució d'obres dures enfront de la costa i evitar així la seva desaparició. Des de la meitat del segle XX han desaparegut 800 hectàrees d'aiguamolls i pensem que en els pròxims 15 anys s'hauran perdut una quantitat semblant amb una caiguda de la biodiversitat, cosa que sembla no interessar a les administracions.